

Indholdsfortegnelse

Høringssvar	1
Dansk Erhverv	1
Dansk Industri	4
Finans Danmark	6
Forsikring & Pension.....	18
Finans og Leasing.....	23
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.....	25
 Høringssvar uden bemærkninger	 27
Domstolsstyrelsen	27
Kommunernes Landsforening	28

Justitsministeriet
Att.: Jonas Karlsen
Sendt på mail til jonk@jm.dk og
formueretskontoret@jm.dk

Den 18. marts 2025

Høring om forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler

Dansk Erhverv har ved mail af 19. februar 2025 modtaget ovenstående lovforslag i høring og jeg skal hermed komme med Dansk Erhvervs bemærkninger til lovforslaget.

Generelle bemærkninger

Indledningsvist skal Dansk Erhverv bakke op om Justitsministeriets målsætning om alene at implementere ændringsdirektivet med de minimumskrav, der fremgår af direktivet således, at danske virksomheder ikke pålægges yderligere unødige økonomiske og administrative byrder i forbindelse med vedtagelsen af dette lovforslag.

Ændringerne i lov om forbrugeraftaler

Den foreslåede indførelse af en fortrydelsesfunktion, der skal være tilgængelig på onlinegrænsefladen for alle erhvervsdrivende, der sælger tjenester og/eller varer til forbrugere via en onlinegrænseflade, vil berøre mange danske erhvervsdrivende.

Der er tale om en funktion, der skal implementeres via en it-løsning, og det er derfor vigtigt, at de erhvervsdrivende dels får tilstrækkelig tid til at få implementeret funktionen og dels, at det fremgår tydeligt præcis, hvilke krav, der er til funktionen.

Dansk Erhverv foreslår derfor, at tilsynsmyndighederne sammen med de relevante interessenter sætter sig sammen og udarbejder en vejledning således, at virksomhederne fra starten kan implementere en korrekt løsning i forhold til fortrydelsesfunktion. Derudover er det vigtigt, at kravene ikke tolkes for indskrænkende så virksomheder, der allerede har en fortrydelsesfunktion alligevel skal bruge tid og ressourcer på at implementere en ny funktion.

Dansk Erhverv bidrager naturligvis meget gerne til dette arbejde.

Dansk Erhverv har ikke nogen bemærkninger til de foreslåede ændringer til lov om forsikringsaftaler.

Specifikke bemærkninger

Ændringerne i lov om forbrugeraftaler

Nr. 3. - § 4, stk. 3

Reguleringen af Dark Patterns bør som udgangspunkt ske via direktivet om urimelig handelspraksis og ikke ved implementering i diverse sektorspecifikke direktiver. Dansk Erhverv er klar over, den pågældende artikel naturligvis skal implementeres, da den nu er vedtaget som en del af direktivet, men Dansk Erhverv vurderer også, at der formodentlig ville kunne gribes ind overfor de nævnte eksempler på dark patterns med hjemmel i markedsføringslovens bestemmelser om vildledende handlinger

Nr. 19. - § 20 a

Indledningsvist skal det bemærkes, at det er Dansk Erhvervs opfattelse, at der i Danmark ikke er et generelt problem med, at forbrugerne ikke ved eller ikke er i stand til at fortryde køb foretaget på nettet. Den nye fortrydelsesfunktion, der indføres med vedtagelsen af den nye § 20 a, vil derfor formodentlig ikke få den store betydning for danske forbrugere.

Dansk Erhverv hilser det velkomment, at der hverken i direktivet eller lovforslaget er stillet meget specifikke krav til udformningen af funktionen, men at det i et vist omfang bliver op til de enkelte virksomheder, hvordan funktionen udformes, når blot den lever op til de overordnede krav i loven. Når det er sagt, er det dog vigtigt, at virksomhederne fra starten ved, hvordan tilsynsmyndighederne tolker de nye regler.

Der vil formodentlig være virksomheder, der allerede i dag har løsninger, der lever op til kravene i loven og det er vigtigt, at de kan fortsætte med de eksisterende løsninger.

Der vil uden tvivl også være virksomheder, der i dag ikke har en funktion, der lever op til lovens krav og det er vigtigt for disse virksomheder, at eventuelle tvivlsspørgsmål kan ryddes af vejen så hurtigt som muligt således, at de kan implementere den rigtige løsning første gang.

Dansk Erhverv vil derfor opfordre til, at tilsynsmyndighederne udarbejder en vejledning således, at virksomhederne i god tid inden 19. juni 2026 ved, hvad der for eksempel skal forstås ved udtryk som:

- Fortrydelsesfunktionen skal have en fremtrædende plads på onlinegrænsefladen og være let tilgængelig for forbrugeren, jf. stk. 1, 4. pkt.
- Forbrugeren bør være i stand til at finde og tilgå funktionen på en nem og enkel måde, jf. bemærkningerne til bestemmelsen.

Dansk Erhverv medvirker naturligvis meget gerne i udarbejdelsen af en sådan vejledning.

Med venlig hilsen

Bo Dalsgaard
Chefkonsulent

From: Astrid Jessen <ASJE@DI.DK>
Sent: 17-03-2025 17:37:48 (UTC +01)
To: Jonas Karlsen <jonk@jm.dk>; EFormueretskontoret (951s06) <Formueretskontoret@jm.dk>
Cc: Lars Hammer <LAHJ@DI.DK>
Subject: Vedr. sagsnr. 2023-10309

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Kære Jonas Karlsen

DI takker for muligheden for at komme med bemærkninger til høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler (forbrugerbeskyttelse ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser).

DI forstår, at størstedelen af lovforslaget er baseret på et ændringsdirektiv, der medfører totalharmonisering med undtagelse af bl.a. muligheden for at indføre sprogkrav vedrørende de oplysninger, som den erhvervsdrivende skal give forbrugeren i forbindelse med aftaler om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. DI forstår også, at man har valgt at udnytte muligheden for sprogkrav (dansk) i relation til aftaler om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, da dette bl.a. understøtter sprogkravet i henhold til forbrugeraftalelovens regler om aftaler vedrørende varer og ikkefinansielle tjenesteydelser indgået ved bl.a. fjernsalg. Efter disse regler skal oplysninger, som den erhvervsdrivende har pligt til at give forbrugeren, afgives på dansk, såfremt den erhvervsdrivende har markedsført den pågældende vare eller tjenesteydelse på dansk, medmindre forbrugeren giver sit udtrykkelige samtykke til at modtage oplysningerne på et andet sprog.

I nærværende lovforslag forstår DI det således, at sprogkrav (dansk) i relation til aftaler om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser også kun gør sig gældende, når den erhvervsdrivende har markedsført den finansielle tjenesteydelse på dansk, medmindre forbrugeren giver sit udtrykkelige samtykke til at modtage oplysningerne på et andet sprog.

Under disse forudsætninger har DI ikke bemærkninger til lovforslaget.

Hvis du har spørgsmål eller bemærkninger til ovenstående, er du meget velkommen til at tage fat i mig.

Med venlig hilsen

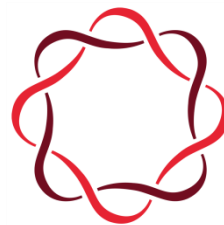
Astrid Jessen
DI Handel
Konsulent

(+45) 3377 3797
(+45) 5362 6762 (Mobil)
asje@di.dk
di.dk

Dansk Industri

Læs, hvordan DI behandler og beskytter
persondata i [DI's Privatlivspolitik](#)

FINANS
DANMARK

Høringssvar – forbrugerbeskyttelse ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser

Ændring af forbrugeraftaleloven (forslagets § 1)

Generelle bemærkninger

Finans Danmark bemærker, at formålet med ændringsdirektivet er at forenkle og modernisere den lovgivningsmæssige ramme for finansielle tjenesteydelser ved at indsætte en række bestemmelser fra fjernsalgsdirektivet i forbrugerrettighedsdirektivet. Det følger, at en række af bestemmelserne i direktivet allerede er implementeret i dansk ret, herunder regler om prækontraktuelle oplysninger og fortrydelsesret, ligesom det eksplicit fremgår, at direktivet ændrer ikke eksisterende sektorspecifikke EU-retsakter. I relation hertil finder vi, at bemærkningerne til de enkelte bestemmelser med fordel kan uddybes i forhold til samspillet med anden lovgivning.

Herudover opfordrer vi til, at der alene foretages en direktivnær implementering, og at der ikke sker overimplementering, som generelt skaber ulige konkurrencevilkår for danske virksomheder i forhold til andre lande.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Lovforslagets § 1, nr. 3

Den foreslåede bestemmelse, der implementerer artikel 16 e, stk. 1, litra a, har til formål at forhindre vildledende eller manipulerende tiltag, der forhindrer eller forringer forbrugernes evne til at træffe frie og informerede beslutninger. Rækkevidden af bestemmelsen er uklar, herunder om bestemmelsen f.eks. er til hinder for, at der i forbindelse med kontooverførsler som standard er valgt en bestemt type overførsel, f.eks. straks- eller standardoverførsel, herunder f.eks. baseret på kundens historik, og om det kan udstrækkes til kampagner, herunder bannerreklamer. Vi opfordrer til en præcisering heraf.

Lovforslagets § 1, nr. 5-10

Vi finder det positivt, at Justitsministeriet ikke har fundet anledning til at forslå strengere bestemmelser vedrørende prækontraktuelle oplysningskrav end dem, der er omhandlet i ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4 (forslag om artikel 16 a, stk.

Høringssvar

18. marts 2025

Dok: FIDA-300870041-437-v1

Kontakt Anne Aarup Fenger

1). Vi bemærker dog, at Justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt at opretholde de gældende prækontraktuelle oplysningskrav, også i de få tilfælde hvor bestemmelserne på visse punkter går videre end dem, der omhandlet i artikel 16 a, stk. 1.

Af hensyn til at undgå overimplementering og "information overload" opfordrer vi til, at de gældende prækontraktuelle oplysningskrav, der går ud over de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 16 a, stk. 1, ikke opretholdes.

Det bør også fremgå, at de prækontraktuelle oplysningskrav, der går videre end dem, der omhandlet i artikel 16 a, stk. 1, ikke er gældende, hvis den finansielle tjenesteydelse er reguleret af anden lovgivning.

Det forslås i lovforslagets § 1, nr. 10, at den erhvervsdrivende skal give forbrugeren oplysning om, hvor det er relevant, at prisen er blevet personaliseret på grundlag af en automatiseret beslutningstagning. Vi opfordrer til, at det præciseres, hvad der menes med, at prisen er blevet personaliseret på grundlag af en automatiseret beslutningstagning. Vil f.eks. det forhold, at en kundes pris afhænger af kundens indplacering i en kundegruppe være omfattet af bestemmelsen, hvis kundens indplacering i kundegruppen er sket automatisk på baggrund af forretningsomfang?

Den foreslåede nye bestemmelse i forbrugeraftalelovens § 14, stk. 1, nr. 19, er en direktivnær implementering af dele af art. 1, 4), i direktiv 2023/2673. Anvendelsesområdet for den nye nr. 19 vil efter vores opfattelse være investeringsprodukter, idet der henvises til "*miljømæssige eller sociale faktorer er integreret i investeringsstrategien*". Det bemærkes, at sådanne produkter allerede er omfattet af kravet om prækontraktuelle oplysninger i SFDR. Henset hertil finder vi, at samspillet med anden lovgivning (særligt SFDR) bør tydeliggøres i lovtekst og bemærkninger, og at det konkretiseres, hvilke oplysninger, der skal gives og i hvilket format.

Lovforslagets § 1, nr. 12

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den erhvervsdrivende skal minde forbrugeren om muligheden for at fortryde fjernsalgsaftalen og om proceduren i forbindelse med fortrydelsesretten, hvis den erhvervsdrivende først giver forbrugeren oplysninger mindre end én dag, inden forbrugeren er bundet af fjernsalgsaftalen. Forslaget vil desuden medføre, at påmindelsen skal gives til forbrugeren på et varigt medium senest syv dage efter aftaleindgåelsen. Selvom kravet følger direkte af direktivet, og som følge heraf skal implementeres, er det dog vores opfattelse, at bestemmelsen påfører virksomhederne unødvendige omkostninger og byrder uden at give værdi for forbrugeren.

Høringssvar

18. marts 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-437-v1

Lovforslagets § 1, nr. 14

Forslaget om at indføre sprogkrav vedrørende de oplysninger, som den erhvervsdrivende skal give forbrugeren i forbindelse med aftaler om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser følger ikke af direktivet og udgør således overimplementering.

Vi anbefaler, at forslaget om sprogkrav ikke opretholdes.

Lovforslagets § 1, nr. 15

Lagdeling (§ 14 a)

Vi finder det overordnet positivt, at det forstås en ret for den erhvervsdrivende til lagdele visse oplysninger, når de gives elektronisk.

Det fremgår af punkt 2.3.6.1. i lovbemærkningerne, at ved "lagdeling" forstås tilfælde, hvor visse oplysningskrav forud for aftaleindgåelsen betragtes som centrale elementer og dermed placeres på en fremtrædende måde i første lag, og andre detaljerede dele af oplysningerne forud for aftaleindgåelsen præsenteres i ledsagende lag. Vi finder, at det bør fremgå direkte af loven, hvad der menes med at lagdele oplysninger.

Vi forstår præambel nr. 33 således, at den anførte "anden mulig måde" med at give oplysninger forud for aftaleindgåelsen ad elektronisk vej ved hjælp af indholdsfortegnelsen med overskrifter, der kan udvides, er et eksempel på lagdeling. Vi opfordrer til, at begrebet præciseres.

Vi bemærker desuden, at lovforslaget er mere restriktivt end ændringsdirektivet med hensyn til hvilke oplysninger, som er undtaget fra muligheden for lagdeling. F.eks. undtager lovforslaget oplysninger om, at den finansielle tjenesteydelse vedrører instrumenter, der indebærer særlige risici som følge af deres særlige karakteristika m.v., fra lagdelingsmuligheden. Disse oplysninger er ikke undtaget lagdelingsmuligheden efter ændringsdirektivet.

Danske særregler skaber ulige konkurrencevilkår for danske virksomheder i forhold til andre lande. Særreglerne medfører desuden yderligere byrder og omkostninger for virksomheder, der opererer i flere lande til at udvikle løsninger, der overholder nationale særregler. Vi foreslår derfor, at loven alene undtager oplysninger fra lagdelingsmuligheden i overensstemmelse med bestemmelserne i ændringsdirektivet.

Høringssvar

18. marts 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-437-v1

Fyldestgørende redegørelser (§ 14b)

Finans Danmark finder det uklart, om de forudgående oplysninger efter § 14, stk. 1 kan gives som en del af en fyldestgørende redegørelse. Vi opfordrer til en præcisering heraf. Hvis de forudgående oplysninger efter § 14, stk. 1 skal gives separat, synes lovforslaget at øge mængden af oplysninger, som forbrugeren skal have forud for aftalens indgåelse, betydeligt. Det bemærkes i denne sammenhæng, at det fremgår af præambel nr. 38, at den blotte gengivelse af oplysningerne forud for aftaleindgåelsen muligvis ikke er tilstrækkelig og derfor bør undgås.

Vi skal herudover opfordre til, at det i lovforslaget uddybes, hvilke yderligere oplysninger, der kan være omfattet af kravet om at oplyse om "de væsentlige karakteristika" ved aftalen set f.eks. i forhold til kravet i § 14, stk. 1, nr. 1 om at oplyse om tjenesteydelsens vigtigste egenskaber og nr. 11 om eventuelle særlige risici ved tjenesteydelsen som følge af ydelsens særlige karakter.

Endelig opfordrer vi til, at lovforslaget præciserer forholdet til andre love. Vi finder, at det bør fremgå af loven, at forbruger aftalelovens bestemmelser om fyldestgørende redegørelser er subsidiære i forhold til bestemmelser fyldestgørende redegørelser i anden lovgivning, herunder EU-forordninger, der regulerer specifikke finansielle tjenesteydelser.

Som et eksempel på en sådan EU-retsakt nævner lovbemærkningernes punkt artikel 12, stk. 1, i forbruger kreditdirektivet. Vi bemærker i den forbindelse, at forbruger kreditdirektivet og kreditaftaleloven anvender begrebet "fyldestgørende forklaringer". Vi finder på den baggrund, at det bør præciseres, om der er forskel på "fyldestgørende redegørelser" i lovforslaget og "fyldestgørende forklaringer" i kreditaftaleloven, og i så fald hvori denne forskel består.

Lovforslaget behandler ikke samspillet mellem oplysningspligten efter § 14, stk. 1 og den foreslåede redegørelsespligt efter § 14 b. Det er således uklart om, det forhold at oplysningspligten efter § 14 ikke finder anvendelse, fordi denne er reguleret af anden EU-lovgivning, har betydning for redegørelsespligten. Vi skal opfordre til, at det uddybes i lovforslaget.

Vi bemærker i øvrigt, at det fremgår af artikel 16 d, stk. 1, litra a, at redegørelserne skal omfatte "de krævede oplysninger forud for aftaleindgåelsen". Efter lovforslaget til § 14 b, stk. 1, nr. 1, skal redegørelserne omfatte "de i § 14, stk. 1, nævnte oplysninger". Vi bemærker, at henvisningen til "de i § 14, stk. 1, nævnte

Høringssvar

18. marts 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-437-v1

oplysninger" alene giver mening i de tilfælde, hvor forbrugeren skal have oplysninger efter af § 14, stk. 1, i forbrugeraftaleloven. Vi opfordrer til at præcisere, hvad der gælder, hvis forbrugeren skal have oplysninger efter anden lovgivning.

Lovforslaget giver forbrugeren ret til "personlig betjening", hvis den erhvervsdrivende anvender onlineværktøjer. Det er vores forståelse, at kravet kan udfyldes ved personlig telefonisk betjening, og at der ikke stilles krav om personlig fysisk betjening.

Lovforslagets § 1, nr. 17

Finans Danmark finder, at det bør fremgå af loven, at forbrugeraftalelovens bestemmelser om fortrydelsesret er subsidiaire i forhold til bestemmelser om fortrydelsesret i anden lovgivning, herunder EU-retsakter, der regulerer specifikke finansielle tjenesteydelser.

Lovforslagets § 1, nr. 19

Definitionen af forbrugeraftaler i § 2, stk. 1, i forbrugeraftaleloven betyder, at andre end fysiske personer kan være forbrugere i forbrugeraftalelovens forstand. Dermed er forbrugeraftalelovens forbrugerbegreb udvidet i forholdt til definitionen i forbrugerrettighedsdirektivet, hvor en forbruger defineres i artikel 2, nr. 1, som "*enhver fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv*".

Det udvidede forbrugerbegreb i forbrugeraftaleloven medfører bl.a., at lovforslagets § 1, nr. 19, om indførelse af en fortrydelsesfunktion, finder anvendelse for både fysiske og juridiske personer, der hovedsageligt handler uden for deres erhverv. Dermed går lovforslaget videre end ændringsdirektivet, idet lovforslaget udvider anvendelsesområdet for bestemmelsen om indførelse af en fortrydelsesfunktion til at omfatte andre end fysiske personer. Det er usikkert, om det udvidede anvendelsesområde i forbrugeraftaleloven er i overensstemmelse med ændringsdirektivet, der medfører totalharmonisering, medmindre andet konkret fremgår af direktivets enkelte bestemmelser.

Det udvidede anvendelsesområde udgør under alle omstændigheder overimplementering, der skaber ulige konkurrencevilkår for danske virksomheder i forhold til andre lande. Det gælder særligt i forhold til bestemmelsen om fortrydelsesfunktion, hvor det udvidede forbrugerbegreb vil medføre betydelige meromkostninger for den finansielle sektor til udvikling og implementering af en fortrydelsesfunktion på onlinegrænseoverflader, der er rettet mod erhvervsdrivende og

Høringssvar

18. marts 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-437-v1

juridiske personer i stedet for alene at kunne udvikle og implementere en fortrydelsesfunktion på onlinegrænseoverflader, der er rettet mod forbrugere, der er fysiske personer.

Finans Danmark forslår derfor, at lovforslagets § 1, nr. 19, begrænses til alene at omfatte forbrugere i overensstemmelse med forbrugerrettighedsdirektivets definition (dvs. fysiske personer).

Vi bemærker i denne sammenhæng, at det fremgår af lovbemærkningerne om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v., at Justitsministeriet på visse områder af hensyn til, at det efter omstændighederne vil kunne pålægge erhvervslivet unødvendige byrder i forhold til ændringsdirektivets formål, har foreslået, at der ikke skal vedtages strengere bestemmelser. Det synes at stride mod denne linje at pålægge erhvervslivet yderligere byrder ved at anvende det udvidede forbrugerbegreb i forbindelse med indførelsen af fortrydelsesfunktionen.

Vi foreslår desuden, at det præciseres, at kravet om fortrydelsesfunktion kun er gældende, hvis forbrugeren har fortrydelsesret efter forbrugeraftaleloven, og ikke hvis forbrugeren har fortrydelsesret eller lignede efter anden lovgivning, f.eks. kreditaftaleloven.

I relation til identifikation af kunden følger det af lovbemærkningerne, at fortrydelsesfunktionen skal sikre, at forbrugerne kan fortryde en aftale lige så let, som de kan indgå den. Det er vores forståelse, at virksomheden kan stille samme krav til forbrugers udnyttelse af fortrydelsesretten som til indgåelsen af aftalen, f.eks. at udnyttelsen af fortrydelsesretten godkendes med stærk kundeautentifikation, hvis indgåelsen af aftalen er sket med stærk kundeautentifikation. Vi opfordrer til en præcisering heraf.

Onlinegrænseflader er alene beskrevet med henvisning til præambelbetragtning nr. 37, hvor der ved en onlinegrænseflade forstås enhver form for software, herunder et websted eller en del af et websted, og applikationer, herunder mobilapplikationer, jf. artikel 3, litra m, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 (om digitale tjenester) og ændringsdirektivets præambelbetragtning nr. 37. Finans Danmark opfordrer til, at der indsættes definition af "onlinegrænseflade" i lovens § 3. I den forbindelse bør afklares, om en "onlinegrænseflade" er forskellig fra eller en udvidelse i forhold til "brug af fjernkommunikation" og/eller "et system for fjernslag", som i dag er definitionen for en fjernsalgsaftale.

Høringssvar

18. marts 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-437-v1

Afslutningsvist

Fortrydelsesret for aftaler om værdipapirer indgået uden for forretningssted

Finans Danmark har tilbage i 2015 været i dialog med Justitsministeriet om overimplementering i § 18, stk. 3 (nu stk. 4). Problemstillingen går på, at § 18, stk. 2, nr. 15, undtager aftaler om værdipapirer hvis pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet fra fortrydelsesretten. Stk. 4 anfører imidlertid, at denne undtagelse ikke gælder, hvis denne aftale er indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted. Vi henviser til en nærmere beskrivelse af problemstillingen i vedlagte brev af 25. marts 2015 fra Finansrådet (nu Finans Danmark).

Da ændringsdirektivet medfører strukturelle ændringer til forbrugerrettighedsdirektivet ved at indføre artikel 16a-e, der specifikt angår finansielle tjenesteydelser, finder Finans Danmark det afgørende, at Justitsministeriet tilpasser § 18, stk. 4, så det er i overensstemmelse med direktivet, herunder specifikt artikel 16 b, stk. 2, litra a.

Høringssvar

18. marts 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-437-v1

Med venlig hilsen

Anne Aarup Fenger

Direkte: 30161136

Mail: afe@fida.dk

Formueretskontoret
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Helga Lund Laursen
Sendt via e-mail til hll@jm.dk

Forbrugeraftaleloven

I forlængelse af behagelig telefonsamtale den 23. marts 2015 retter Finansrådet henvendelse til Justitsministeriet, da vi er blevet opmærksom på en konkret problemstilling vedrørende forbrugeraftaleloven¹ (FAL). Problemstillingen går ud på, at en forbruger ifølge lovens nuværende formulering synes at have fortrydelsesret ved køb af værdipapirer i visse situationer. I det følgende beskrives problemstillingen nærmere. Finansrådet vil gerne anmode Justitsministeriet om et møde til en drøftelse heraf.

Baggrund

FAL blev med L39 om forslag til lov om forbrugeraftaler ændret med virkning fra 13. juni 2014. Formålet med ændringerne var at implementere forbrugerrettighedsdirektivet². Som led i implementeringen skete der blandt andet ændring af reglerne om fortrydelsesret og definitionen af aftaler uden for den erhvervsdrivendes forretningssted, således at fortrydelsesretten de facto er blevet udvidet.

Regulering af fortrydelsesret for aftaler om værdipapirer indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted

Reglerne om fortrydelsesret fremgår af FAL kapitel 4, §§ 18-25. Det fremgår af FAL § 18, stk. 1, at en forbruger som udgangspunkt har fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg og ved aftaler indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted. FAL § 18, stk. 2, nr. 15, indeholder en undtagelse til udgangspunktet, idet det her fremgår, at fortrydelsesretten ikke gælder for

”aftaler om varer, værdipapirer eller tjenesteydelser, hvis prisen afhænger af udsving på kapitalmarkedet, som den erhvervsdrivende ikke har nogen indflydelse på, og som kan forekomme i fortrydelsesperioden.”

I FAL § 18, stk. 3, findes en undtagelse til undtagelsen, da det anføres, at udgangspunktet om fortrydelsesret alligevel gælder

”for de i stk. 2, nr. 15 nævnte aftaler, hvis aftalen vedrører finansielle tjenesteydelser og er indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted.”

Dette fremgår af lovens bemærkninger:

¹ Lov nr. 1457 af 2013 om forbrugeraftaler

² Direktiv nr. 83 af 2011 om forbrugerrettigheder

25. marts 2015

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journalnr. 342/01
Dok. nr. 534509-v4

"Af stk. 3 fremgår det, at den i stk. 2, nr. 15, nævnte undtagelse dog ikke gælder, hvis aftalen vedrører finansielle tjenesteydelser og er indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted.

Side 2

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reglerne om fortrydelsesret alligevel vil finde anvendelse på aftaler omfattet af den foreslåede § 18, stk. 2, nr. 15, hvis der er tale om en aftale vedrørende en finansiell tjenesteydelse og denne aftale samtidigt er indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted, jf. definitionen heraf i lovforslagets § 3, nr. 2.

Journalnr. 342/01

Dok. nr. 534509-v4

Der er tale om en delvis videreførelse af den gældende § 17, stk. 3, der fastsætter visse begrænsninger af undtagelserne fra fortrydelsesretten. Med den foreslåede bestemmelse videreføres denne begrænsning dog alene for så vidt angår finansielle tjenesteydelser, hvorimod begrænsningen foreslås ophævet i relation til spil, der med den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 6, jf. § 18, stk. 2, nr. 1, helt undtages fra lovens regler om såvel oplysningspligt som fortrydelsesret."

*"Den foreslåede § 18, stk. 3, gælder aftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted **generelt**, hvorimod den gældende § 17, stk. 3, alene gælder visse aftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser indgået uden for fast forretningssted, nærmere bestemt aftaler indgået i forbindelse med den erhvervsdrivendes besøg hos forbrugeren, hvis aftalen vedrører andet end det, som forbrugeren har bedt den erhvervsdrivende om at komme for, samt aftaler indgået under en udflugt mv. arrangeret af den erhvervsdrivende, jf. den gældende forbrugeraftalelovs § 2, stk. 2, nr. 2, litra a og b (om aftaler inden for dørsalgsdirektivets (direktiv 85/577/EØF) område)."*

For så vidt angår definitionen af aftaler uden for den erhvervsdrivendes forretningssted fremgår de relevante definitioner af FAL § 3, nr. 2, litra a og litra c.

I FAL § 3, nr. 2, litra a, defineres aftaler uden for den erhvervsdrivendes forretningssted som enhver aftale mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren

"som er indgået med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige tilstedeværelse på et sted, der ikke er den erhvervsdrivendes forretningssted".

I FAL § 3, nr. 2, litra c, defineres aftaler uden for den erhvervsdrivendes forretningssted som enhver aftale mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren

"som er indgået på den erhvervsdrivendes forretningssted eller ved brug af en fjernkommunikationsteknik, umiddelbart efter at forbrugeren er blevet kontaktet personligt og individuelt af den erhvervsdrivende på et sted, som

ikke er den erhvervsdrivendes forretningssted, med samtidig fysisk tilstedeværelse af den erhvervsdrivende og forbrugeren”.

Side 3

Problemstilling

Efter implementeringen af forbrugerrettighedsdirektivet er der opstået en meget væsentlig problemstilling vedrørende FAL. Problemstillingen vedrører primært ændringen af undtagelsen til undtagelsen i § 18, stk. 3, om fortrydelsesret for aftaler om værdipapirer, hvis pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet.

Journalnr. 342/01

Dok. nr. 534509-v4

Før L39 gjaldt undtagelsen til undtagelsen i § 18, stk. 3, kun for sådanne aftaler uden for fast forretningssted, når der var tale om aftaler indgået i forbindelse med den erhvervsdrivendes besøg hos forbrugerne, hvis aftalen vedrørte andet end det, som forbrugeren havde bedt den erhvervsdrivende om at komme for. Med L39 er undtagelsen til undtagelsen i § 18, stk. 3, blevet udvidet, så den gælder for aftaler indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted generelt.

Problemstillingen er således, hvorvidt fortrydelsesretten kommer til at gælde generelt for aftaler om værdipapirer uden for den erhvervsdrivendes forretningssted.

Problemstillingen drejer sig både om de situationer, hvor købet er sket under den erhvervsdrivendes besøg på forbrugerens adresse, jf. FAL § 3, nr. 2, litra a, og den situation, hvor forbrugeren umiddelbart efter den erhvervsdrivendes besøg foretager købet ved brug af fjernkommunikationsteknik, jf. FAL § 3, nr. 2, litra c. Sidstnævnte kan for eksempel ske ved, at forbrugeren efterfølgende foretager købet på egen hånd i netbanken uden bankens vidende.

I praksis bliver konsekvenserne meget vidtrækkende, da fortrydelsesretten de facto kommer til at umuliggøre sædvanlig praksis for kundepleje for flere kundesegmenter, for eksempel kunder med større engagementer eller kunder med begrænset bevægelighed eller et bevægelseshandicap. For disse kundesegmenter sker det i dag i praksis ofte, at banken efter kundens anmodning kommer på besøg på kundens adresse.

Finansrådets vurdering

Efter Finansrådets vurdering er det yderst problematisk, hvis der skulle være fortrydelsesret ved værdipapirhandel i situationer, hvor købet er sket ved den erhvervsdrivendes besøg på kundens adresse, eller hvor købet er sket umiddelbart efter den erhvervsdrivendes besøg på kundens adresse og ved brug af fjernkommunikationsteknik. Fortrydelsesretten synes endda at gælde, selvom besøget er kommet i stand på kundens anmodning, og selvom besøget kun har handlet om det, kunden har anmodet banken om at komme på besøg for.

Således som værdipapirmarkederne fungerer, vil det ikke være muligt for den finansielle sektor at håndtere indførelse af fortrydelsesret på værdipa-

pirhandelsområdet, da kunderne dermed får adgang til at spekulere mod den bank, der har solgt værdipapirerne til kunden, hvis kursen på værdipapirerne efterfølgende falder – blot ved at gøre sin fortrydelsesret gældende og lade handlen gå tilbage.

Side 4

Det er som nævnt i dag almindelig praksis – både i og uden for Danmark – at visse kundesegmenter serviceres ved, at banken afholder møder hos kunden. Dette vil i praksis blive umuliggjort, hvis man i Danmark indfører fortrydelsesret i de pågældende situationer.

Journalnr. 342/01

Dok. nr. 534509-v4

Som begrundelse for fortrydelsesretten er der som nævnt i lovbemærkningerne anført, at der i de nævnte situationer kan gøre sig et psykisk pres eller et overraskelsesmoment gældende. Denne betragtning synes efter Finansrådets vurdering ikke at være relevant i de nævnte situationer, netop hvis kunden selv har anmodet banken om besøget, og hvis besøget kun handler om det, som kunden har anmodet om.

Der synes da også i de gældende direktiver at være taget højde for, at der netop på værdipapirhandelsområdet ikke kan indføres fortrydelsesret.

Det gør sig således gældende i forbrugerrettighedsdirektivet, hvor det af art. 16, litra b, fremgår, at

”medlemsstaterne må ikke give mulighed for at udøve fortrydelsesretten som omhandlet i artikel 9-15 i forbindelse med aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted for så vidt angår følgende:

b) levering af varer eller tjenesteydelser, hvis pris er afhængig af udsving på kapitalmarkedet, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på, og som kan optræde inden fortrydelsesrettens udløb”.

Det fremgår videre af forbrugerrettighedsdirektivets art. 4, at direktivet er underlagt totalharmonisering, idet:

”Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser, for at sikre et andet forbrugerbeskyttelsesniveau, medmindre andet er fastsat i dette direktiv”.

I lyset af disse bestemmelser forekommer fortrydelsesretten, jævnfør FAL § 18, stk. 3, efter Finansrådets vurdering ikke i overensstemmelse med forbrugerrettighedsdirektivet. Selvom L39 som nævnt havde til formål at implementere forbrugerrettighedsdirektivet, lader det til, at L39 med sin udvidelse af fortrydelsesretten reelt har virket modsat direktivets hensigt, da fortrydelsesretten på dette område i medfør af direktivet burde være afskaffet.

Finansrådet vil gerne anmode Justitsministeriet om et møde til drøftelse af problemstillingen. Spørgsmål til sagen og henvendelse om et møde bedes rettet til undertegnede underdirektør Susanne Dolberg.

Side 5

Med venlig hilsen

Journalnr. 342/01

Dok. nr. 534509-v4

Susanne Dolberg
Direkte +45 3370 1061
sdo@finansraadet.dk

Justitsministeriet
Att.: Morten Schaumburg-Müller
Slotsholmsgade 10
1216 København K

F&P's svar på høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler mv.

F&P takker for muligheden for at afgive svar på høringen over forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler samt udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse vedrørende oplysning om fortrydelsesret i henhold til lov om forsikringsaftaler.

Indledningsvis vil F&P gerne kvittere for, at lovforslaget som udgangspunkt er udtryk for direktivnær implementering, og at ændringsdirektivets valgmuligheder kun udnyttes i meget begrænset omfang. Dette falder fint i tråd med F&P's og regeringens fokus på at reducere de administrative byrder.

Når det er sagt, er der to elementer i lovforslaget, der særligt giver anledning til bekymring. Det drejer sig om:

- Implementeringen i forsikringsaftaleloven (FAL) af ændringsdirektivets bestemmelser om henholdsvis de prækontraktuelle oplysningskrav (artikel 16a) og fyldestgørende redegørelser (artikel 16d) sammenholdt med lex specialis princippet, som er indsat i begge artikler. Forsikringsdistributionsdirektivet (IDD/(EU) 2016/97), der bl.a. er implementeret i bekendtgørelse nr. 1557 af 06/12/2024 om god skik for forsikringsdistributører, og som også gælder ved fjernsalg, er udtryk for en sektorspecifik retsakt, som indeholder bestemmelser om såvel prækontraktuelle oplysninger som om fyldestgørende redegørelser, og
- de økonomiske og administrative konsekvenser af den ny fortrydelsesfunktion

De to forhold er nærmere uddybet nedenfor.

18.03.2025

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, Cand.jur
kth@fogp.dk

Sagsnr. GES-2022-00186
DokID 509259

Generelt om implementeringen af artikel 16a og artikel 16d i forsikringsaftaleloven

F&P

Sagsnr. GES-2022-00186

DokID 509259

- Det er F&P's opfattelse, at de foreslåede ændringer i forsikringsaftaleloven (lovforslagets § 2) ikke tager højde for **bestemmelserne om lex specialis** i det ændrede forbrugerrettighedsdirektiv, når det gælder de **oplysninger, der skal gives forud for aftaleindgåelsen og de fyldestgørende redegørelser**. Således fremgår det udtrykkeligt af henholdsvis artikel 16a, stk. 10, og artikel 16d stk. 5, i ændringsdirektivet, at hvis en anden EU-retsakt, der regulerer specifikke finansielle tjenesteydelser, indeholder bestemmelser om de oplysninger, der skal gives til forbrugeren forud for aftalens indgåelse eller om fyldestgørende redegørelser, er det kun bestemmelserne i den pågældende EU-retsakt, der finder anvendelse på de pågældende specifikke finansielle tjenesteydelser, uanset hvor detaljerede de pågældende bestemmelser er, medmindre andet er fastsat i nævnte EU-retsakt (se også lovforslaget side 14 nederst, side 26 midterst og side 49 øverst, hvor Justitsministeriet refererer til princippet). Lex specialis princippet er yderligere præciseret i forhold til de nævnte bestemmelser i direktivets præambel (betragtning 16, 17 og 20).

Forsikringsdistributionsdirektivet (IDD/(EU) 2016/97), der bl.a. er implementeret i bekendtgørelse nr. 1557 af 06/12/2024 om god skik for forsikringsdistributører, og som også gælder ved fjernsalg, er udtryk for en sektorspecifik retsakt, som indeholder bestemmelser om såvel prækontraktuelle oplysninger som om fyldestgørende redegørelser. IDD nævens også udtrykkeligt i betragtningerne 17 og 20 som eksempler på sektor specifik lovgivning.

Det fremgår udtrykkeligt af betragtning 16 i ændringsdirektivet, at lex specialis princippet er indsat i bestemmelserne om oplysninger forud for aftaleindgåelsen, om fortrydelsesret og om fyldestgørende redegørelser "*Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre, at der ikke sker dobbeltarbejde eller overlap...*" Ved at have regler om prækontraktuelle oplysninger og fyldestgørende redegørelser i både FAL og god skik bekendtgørelsen tilsluttes formålet med lex specialis princippet i ændringsdirektivet dermed.

I lyset af ovenstående mener F&P ikke, at det er korrekt at implementere ændringsdirektivets artikel 16 a om prækontraktuelle oplysninger og artikel 16 d om fyldestgørende redegørelser i FAL. Derimod bør artikel 16b om fortrydelsesret som foreslået fortsat være implementeret i FAL, da IDD ikke indeholder bestemmelser herom.

Hvis ændringsdirektivets bestemmelser implementeres i FAL, vurderes det, at der er tale om overimplementering af IDD's bestemmelser om prækontraktuelle oplysninger og fyldestgørende redegørelser. IDD, artikel 22,

Side 2

stk. 2, giver mulighed for overimplementering. Det falder dog ikke i tråd med regeringens indsats med at reducere byder for erhvervslivet og sikre bedre regulering. Hvis der overimplementeres, skal det fremgå af lovforslagets bemærkninger, ligesom EIOPA og EU-Kommissionen skal underrettes herom. Ligeledes bør bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører i så fald henvise til FAL's regler. Det eneste sted, der henvises til fjernslagsdirektivet i IDD, er i artikel 23, stk. 7, der vedrører formkrav ved telefonsalg (implementeret i god skik bekendtgørelsens bestemmelse om formkrav, § 3, stk. 6).

F&P

Sagsnr. GES-2022-00186

DokID 509259

Konkret om implementeringen af dele af art. 16a

- Hvad angår *sprogkravet*, som foreslås indsat i et nyt stk. 5, i FAL § 34 e (jf. lovforslagets § 2, nr. 12), bemærkes det, i øvrigt, at IDD allerede indeholder et sprogkrav i artikel 23, stk. 1, litra c). Det er implementeret i god skik bekendtgørelsens § 3, stk. 1, 3. punktum.
- Med hensyn til Justitsministeriets ønske om at skabe overensstemmelse mellem de oplysninger, der ikke vil være omfattet af den erhvervsdrivendes mulighed for lagdeling, og de oplysninger, som den erhvervsdrivende med forbrugerens samtykke kan nøjes med at give, når den erhvervsdrivende kontakter forbrugeren telefonisk med henblik på indgåelse af en aftale om fjernsalg vedrørende en finansiel tjenesteydelse (lovforslagets § 2, nr. 12, hvorved der indsættes et nyt. stk. 6, i FAL § 34 e), bemærkes det, at der i de relevante bestemmelser i det ændrede forbrugerrettighedsdirektiv (artikel 16 a, stk. 4, og stk. 7) allerede henvises til de samme oplysningskrav (nemlig litra a), f), g), k) og p). Litra j), om *eventuelle særlige risici ved tjenesteydelsen som følge af ydelsens særlige karakter m.v.*, er dermed ikke omfattet. Litra j) er derimod indsat i det nye stk. 6, i FAL § 34 e, om lagdeling, og i stk. 3, om telefonisk henvendelse.
- Hvad angår lovforslagets § 2, nr. 8, hvorved der bl.a. indsættes et nyt oplysningskrav, nr. 16 i § 34 e, stk. 1, i FAL ("*oplysninger om eventuelle miljømæssige eller sociale mål, som forsikringsydelsen tager sigte på, hvis miljømæssige eller sociale faktorer er integreret i forsikringsydelsen*"), bemærkes det, at det kan blive komplekst, hvis det skal tolkes så langt, at mål i f.eks. bæredygtighedsrapportering (f.eks. skadebehandling) skal nævnes ved tilbudsgivningen. Det er let at komme på kant af greenwashingregler, hvis sådanne mål sendes til forbrugerne ifm. tilbudsgivningen. Der gøres i øvrigt opmærksom på, at "investeringsstrategien for" burde være indsat i bestemmelsen efter "integreret i", jf. ændringsdirektivets artikel 16a, stk. 1, litra o), som bestemmelsen implementerer.
- Vel vidende, at der er tale om direktivnær implementering, vurderer F&P, at lovforslagets § 2, nr. 9, hvorved der i FAL, § 34 e, stk. 2, indsættes to

nye punktummer om forsikringsselskabets *pligt til at påminde forbrugeren om muligheden for at fortryde aftalen*, er en uhensigtsmæssig bestemmelse. Hertil kommer, at den vil medføre større administrative omkostninger til udvikling af IT-set-up. Forståelsen af bestemmelsen kan bedst illustreres ved et eksempel:

F&P

Sagsnr. GES-2022-00186

DokID 509259

Kunden ringer den 1. april 2025, kl. 16, til forsikringsselskabet for at tegne en indboforsikring med ikrafttræden den 2. april 2025 (fra midnat). Kunden og forsikringsselskabet indgår en forsikringsaftale, og kunden modtager samme dag (1. april 2025), oplysninger fortrydelsesret mv.

Kunden er bundet af aftalen med forsikringsselskabet, og skal betale præmie fra den 2. april 2025, hvor forsikringstiden løber.

I eksemplet gives de oplysninger, der er omhandlet i § 34 e, stk. 1, mindre end én dag, inden forbrugeren er bundet af en forsikringsaftale. I eksemplet kunne forsikringsaftalen også være trådt i kraft samme dag, som kunden kontaktede forsikringsselskabet.

Det er, som vi forstår bestemmelsen, herefter tanken, at forsikringsselskabet nu skal sende kunden (forbrugeren) en påmindelse om muligheden for at fortryde forsikringsaftalen og om den procedure, der skal følges for at fortryde, i overensstemmelse med §§ 34 i-34 k. Påmindelse skal gives til forbrugeren mellem én og syv dage efter indgåelsen af forsikringsaftalen (på varigt medium).

Det betyder i eksemplet, at forsikringsselskabet fx den 4. april 2025 skal give kunden besked om muligheden for fortrydelse, og senest den 8. april.

En sådan ekstra meddelelse/orientering til kunden efter aftalen er trådt i kraft, og alle dokumenter mv. allerede er leveret til kunden, vil medføre større administrative omkostninger til udvikling af IT-set-up. Og vil medføre udgifter for forsikringsselskaberne.

Hertil kommer, at det muligvis vil være vanskeligt at identificere de situationer, hvor meddelelsen skal gives.

Hertil bemærkes, at der efter bestemmelsen skal påmindes om muligheden for at fortryde forsikringsaftalen - ikke alene efter den "almindelige" 14 dages fortrydelsesret (den mest kendte og relevante fortrydelse), men også efter den "lille" fortrydelsesret i § 34 j, stk. 2, nr. 2 (hvor selskabet efter § 34 k, stk. 2, faktisk kan pålægge forbrugeren at betale for en del af ydelsen). Der kan blive tale om en ganske kompliceret information.

Fortrydelsesfunktionen

F&P

- Hvad angår lovforslagets § 1, nr. 19, der er en direktivnær implementering i forbrugeraftaleloven af ændringsdirektivets artikel 1, nr. 3, om den nye **”fortrydelsesfunktion”**, skal F&P endnu engang gøre opmærksom på, at det vurderes, at funktionen vil medføre betydelige administrative omkostninger til udvikling af IT-set-up m.v. Der henvises i den forbindelse til F&P’s svar af 28. februar 2025 på Justitsministeriets anmodning om kvantificering af de administrative konsekvenser.

Sagsnr. GES-2022-00186
DokID 509259

Øvrigt

- F&P havde gerne, jf. tidligere drøftelser med ministeriet, set, at man i forbindelse med åbningen af FAL bl.a. havde revideret §§ 12-14, der indeholder regler for betaling, rykker og opsigelse af forsikringsaftaler, da bestemmelserne ikke længere anses for tidssvarende.
- F&P har ingen bemærkninger til udkastet til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse vedrørende oplysning om fortrydelsesret i henhold til lov om forsikringsaftaler.

Med venlig hilsen

Kirstine Thorsen

From: Christian Brandt <chb@finansogleasing.dk>
Sent: 18-03-2025 11:22:19 (UTC +01)
To: Jonas Karlsen <jonk@jm.dk>; formueretskontoeret@jm.dk
<formueretskontoeret@jm.dk>
Subject: Høringssvar Finans og Leasing - fjernsalg af finansielle tjenesteydelser - sagsnr. 2023-10390

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til

Justitsministeriet

Att. Jonas Karlsen, Formueretskontoret

Forslag til ændring af forbrugeraftaleloven – implementering af ændret direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser

Vi takker for muligheden for at kommentere på Justitsministeriets lovudkast om implementering af ændret fjernsalgsdirektiv for finansielle tjenesteydelser.

Vi er overordnet set enige i ministeriets tilgang, hvor der gennemføres en direktivnær implementering og ikke "goldplates". Det er vigtigt for at holde de administrative byrder nede og undgå at "regelbogen" vokser unødigt.

Der er flere steder, hvor de foreslåede nye regler findes i éns eller tilnærmelsesvis éns udformning i forbrugerkreditdirektivet, som skal være implementeret i dansk ret 20. nov. 2025, men hvor vi endnu ikke har set et dansk lovudkast. Det gælder i hvert fald forslaget til ny § 14 b om fyldestgørende forklaringer (CCD3 art. 12), forslaget til ny § 14, stk. 4 om krav om påmindelse om fortrydelsesret (CCD3 art. 10, 1, 2. afsnit) og ny § 19, 3 om en ultimativ frist for udløb af fortrydelsesretten (CCD3 art. 26, nr. 2). Det er vigtigt at sikre, at der er en éns forståelse i forbrugeraftaleloven og i kommende ændring af kreditaftaleloven, hvor CCD3 bliver implementeret, af disse éns bestemmelser.

Angående ny § 14, b, er vi enige i ministeriets tilgang som nævnt midt på side 51, hvorefter bestemmelsen må "udfyldes af den erhvervsdrivende". Vi bemærker, at det med fordel kunne præciseres i bemærkningerne, at bestemmelsen ikke indeholder krav om rådgivning af forbrugeren.

Angående ny § 14, stk. 4 om påmindelse om fortrydelsesretten efter indgåelse af aftalen, synes det ikke klart fastlagt, hvad der gælder, hvis denne påmindelse sker for tidligt (tidligere end en dag efter indgåelse af aftalen, men efter indgåelse af aftalen, eller for sent dvs. senere end 7 dage efter indgåelse af aftalen). Det kunne med fordel beskrives klart i bemærkningerne. Særligt da reglen er noget knudret i hvert fald set i en dansk kontekst og svær at se formålet med, da oplysning om fortrydelsesretten jo også fremgår i standardinformation indgået ved kontraktindgåelsen.

Hvad angår ny § 15, stk. 1 om oplysninger til handicappede i "passende og tilgængeligt format" beder vi om at foretages en vurdering af, i hvilket omfang denne nye bestemmelse tilføjer noget nyt eller allerede er

dækket af kravene i Tilgængelighedsloven, som implementerer et generelt direktiv om samme emne, og træder i kraft 28. juni 2025.03.18

Hvad angår forslaget til ny § 20 a om en fortrydelsesfunktion fremgår det af bemærkningerne, at den erhvervsdrivende kan tilbyde hyperlinks, der leder forbrugeren til fortrydelsesfunktionen. Men det fremgår ikke, om det er et krav, at fortrydelsesfunktionen er på samme onlinegrænseflade, som aftalen er indgået på. Det er vores opfattelse, at der ikke bør være noget til hinder for, at fortrydelsesfunktionen findes på en anden onlinegrænseflade end den onlinegrænseflade, hvor aftalen er indgået på, så længe at fortrydelsesfunktionen har en fremtrædende plads på onlinegrænsefladen og er let tilgængelig for forbrugeren.

Hvad angår § 2, nr. 21 om nye standardformuleringer hvad angår oplysning om fortrydelsesretten, burde det om ønsket være muligt at ændre tiltaleformen fra "De" til "Du", hvis den erhvervsdrivende ønsker at kommunikere med sine kunder i et mere nutidigt sprogbrug. Det ønskes belyst i lovforslagets bemærkninger, om det vil være muligt indenfor direktivets rammer.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør, cand. jur.
Finans og Leasing
Amaliegade 7
1256 København K
Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

From: Lea Therese Ørum Molsted <>
Sent: 13-03-2025 13:46:17 (UTC +01)
To: Jonas Karlsen <jonk@jm.dk>
Cc: Susanne Aamann <SAA@kfst.dk>
Subject: Vedr. sagsnr. 2023-10309

Kære Jonas

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har den 19. februar 2025 modtaget nedenstående høring over udkast til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen takker for muligheden for at komme med bemærkninger til lovforslaget.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har bidraget til gældende ret vedrørende markedsføringsloven i forbindelse med implementering af fjernsalgsdirektivets artikel 16 e.

Lovforslaget giver anledning til en enkelt bemærkning vedrørende de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mener, at det bør være Justitsministeriets vurdering, hvorvidt det er nødvendigt at forbyde mindst én af formerne for praksis, der er opført i direktivets artikel 16 e, stk. 1, litra a-c. Alternativt at dette er en vurdering foretaget i samarbejde med Erhvervsministeriet.

Det samme gør sig gældende for afsnittet i pkt. 2.6.3, hvorefter det bør være Justitsministeriets vurdering, herunder i samarbejde med Erhvervsministeriet, at det er fundet hensigtsmæssigt at imødegå den praksis, der består i at lade bestemte valg fremgå tydeligere, når forbrugere, der er tjenestemodtagere, anmodes om en beslutning. Dette er også fremhævet i vedhæftede version af lovforslaget.

Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål eller lignende, er du meget velkommen til at ringe.

Med venlig hilsen

Lea Therese Ørum Molsted

Fuldmægtig, cand. jur.
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Direkte +45 4171 5099
E-mail ltm@kfst.dk

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5000
*Vi arbejder for velfungerende
markeder*

Se vores [privatlivspolitik](#) og
[tilgængelighedserklæring](#) for kfst.dk.

Fra: Justitsministeriet

Sendt: 19. februar 2025 11:37:19 (UTC+01:00) Bruxelles, København, Madrid, Paris

Emne: Høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler (forbrugerbeskyttelse ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser) - j.nr. 2023-10309

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITSMINISTERIET

Formueretskontoret

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Sendt til jonk@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

20. februar 2025

Dok. nr.: 25/05652-2
Sagsbehandler:
Lene Guldborg

Mail.:
LEGU@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsens høringssvar

Justitsministeriet har ved mail af 19. februar 2025 anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler (forbrugerbeskyttelse ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser) (Justitsministeriets j.nr.2023-10309)

Udkastet giver ikke Domstolsstyrelsen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lene Guldborg

From: Hanne Aaskov Paroli <hapa@kl.dk>
Sent: 21-02-2025 12:06:51 (UTC +01)
To: Jonas Karlsen <jonk@jm.dk>; EFormueretskontoret (951s06) <Formueretskontoret@jm.dk>
Subject: Høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler (forbrugerbeskyttelse ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser) - j.nr. 2023-10309

Til Justitsministeriet

KL har ingen bemærkninger til "Høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler (forbrugerbeskyttelse ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser) - j.nr. 2023-10309".

Med venlig hilsen
Hanne Aaskov Paroli

Chefsekretær
Jura & EU

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3495
E HAPA@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk